

Nr 764

Av herr **Svensson** i Stenkyrka m. fl., i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 70, med förslag till lag om församlingsstyrelse m. m.*

(Lika lydande med motion nr 647 i Första kammaren)

Med den ställning som prästen har som ledare på det andliga livets område har det ansetts självklart, att kyrkoherden eller annan präst skall vara ordförande i kyrkorådet. I den föreliggande propositionen nr 70 angående lag om församlingsstyrelse m. m. föreslås, i överensstämmelse med församlingsstyrelsekommitténs betänkande, att kyrkoherden på grund av sitt ämbete även i fortsättningen skall vara självskriven ledamot av kyrkorådet men däremot inte självskriven som dess ordförande. Det skall enligt propositionen ankomma på församlingens representativa organ att välja kyrkorådets ordförande bland dess ledamöter.

Kyrkorådet har att handlägga dels ärenden av utpräglat kyrklig natur som äger nära samband med de prästerliga arbetsuppgifterna, dels administrativa och ekonomiska frågor på det kyrkokommunala planet. Under senare tid har kyrkorådets uppgifter som det ledande organet för det andliga livet i församlingen alltmera blivit det centrala. Detta har också mera än tidigare kommit till uttryck i det i propositionen framlagda förslaget till lag om församlingsstyrelse. Kyrkorådets uppgift skall enligt propositionen i första hand vara att "hava omsorg om församlinglivet och verka för dess utveckling".

Kyrkoherden har genom sitt ämbete uppgiften att leda den andliga vården inom församlingen. Det är sålunda kyrkoherdens uppgift att leda det arbete som enligt propositionen skall vara det centrala för kyrkorådet. Det nära och starka sambandet mellan kyrkoherdens ställning som huvudansvarig för det församlingsvårdande arbetet och kyrkorådets centrala uppgift på just detta område motiverar, att kyrkoherden inte enbart är ledamot av kyrkorådet utan också att han som ordförande leder kyrkorådets arbete. Den tonvikt som i propositionen lagts vid de församlingsvårdande uppgifterna understryker enligt vår mening mer än tidigare angelägenheten härav.

De jämförelser som gjorts mellan församling och borgerlig kommun i sammanhanget synes oss inte relevanta. I den borgerliga kommunen finns inte något ämbete som i detta sammanhang kan jämföras med prästämbetet. Kyrkoherdens självskrivna ledarställning inom församlingsarbetet kan inte gärna möta någon invändning från demokratisk självstyrelsesynpunkt. Kyrkoherden har i allmänhet erhållit sitt ämbete efter församlingens

val. För övrigt finns det inom vår administration åtskilliga nämnder och andra organ där ordföranden just genom sin ämbetsställning anses självskrivne. De skäl som i propositionen anförts för att kyrkoherden inte längre skulle vara kyrkorådets självskrivne ordförande är enligt vår mening inte bärande.

Det alldeles övervägande flertalet remissinstanser har avstyrkt församlingsstyrelsekommitténs förslag att kyrkoherde inte längre skall vara självskrivne ordförande i kyrkorådet. Det är enligt vår mening ägnat att förvåna, att departementschefen under sådana förhållanden upptagit kommitténs förslag på denna punkt.

Med stöd av vad ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen vid behandling av propositionen nr 70 för sin del måtte besluta, att kyrkoherden eller den hans ämbete förvaltar eller den präst inom församlingen som kyrkoherden därtill förordnar må vara ordförande i kyrkorådet, samt

att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till här för erforderlig ändring av den i propositionen föreslagna lagen om församlingsstyrelse.

Stockholm den 14 april 1961

Per Svensson
i Stenkyrka

Gustaf Svensson
i Vä

Erik Grebäck
